

AUTHOR _____

NO. 197

TITLE

33 פ"ק 720
[SEFER ELDAD]

RR _____

IMPRINT

MANTUA, [ABOUT 1480]

CALL NO.

GOFF, HEB-41; ACC. 38482

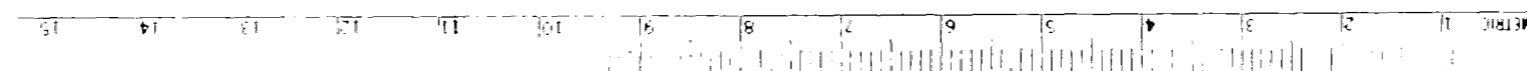
DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בסמך עליון קוני ואשית כל רעיוני
אשים כל בטהוני אל אלרר הרני

(ולעזזם כל כעזזו ורעזונו" א לרד הרני תן חנו" (כ"ר מעקד ועס ע"קט יתני הוח ע"מק ס"מ"ו)

ז' ע"ב

נאה זה הכוונת חסר דעת
ומיסר על קצתין משפעת
ובדין לפצות ליהוה בלשון
וכוונת למחבר חסר ע"ב נכס

יטבתח טימו טיל מולך מולכי המולכים הקדושים
ברוך הוא טיבהר בישראל מכל האומות
והטן להם תורה ומצוות והבדילם משבטים
לשונות ויכיה אותם לקיים ששי מאוד וטרטי
עטירה נוצות לעשותם ולקיים כל מצוה ב"מנה
וכל זמן שהיו עושים רצונו טיל מקום לה
טילטה בהם מזמה ולטון עד ששמר בהם
ירבעם בן נבט ועטיה טיני עגלים טיל זהב
וחטו זה חטיו את ישראל ונחלקה מלכות בית
דוד מה עטיה כנס את ישראל ואמר להם קומו
וכלחם עם רחבעם בן טילמה ואטטי ירוטילם
אנדרו לו למה אנו טלחמים עם אחיטרוטס
בן אחיטטור דוד אמרו לו כל וקטי ישראל וזין רך
בטל טיבטי ישראל גבורי חיל ואנטי מלחמה
כטיבט דן הלך ואמר להם קימו והלחמו עם
בטי יהודה אמרו לו בתי דן אביטו אין אנו
עושים מלחמה נכח אחינו ועס בן אחיטטו ורוא
טטיבוק דס טקי אריות מיד טטיל בטי דן

וקטן פ"ט ט"ט ר"כ ד"ו ט"ט ט"ט
אשים כנ כטח"ל לטי כטט
אשים כקק"ג ואח"כ אשים כ
עמטק א גטור ט"ו קט
חלטי"ל אכר טחחחחחחח
טחטטט טט"ר טט"ט קט"ט
כ"ו טקט קט"ר טט"ו טט"ו
זכ ב"ו וק"ב ט"ט טט"ט טט"ט
גט"ט ז"ז וק"ב ט"ט טט"ט

החרבות והדממים והקטנות ומכדוהת עינמם
להלחם עם ירבעם ראה הקבה כונתם טהיתה
לטובה והיחילם משפיכות דמים והיו מכדיון
כל טיבט דן ואומרין נסו בני דן ויבאו מארץ
ישראל ובאו ארץ מצרים ויתיעצו כל נטיחיהם
ויאמרו הלא כתוב בתורת מטיה לא תטובו בדרך
הזה עוד והיאך אנטחנו יורדין למצרים עוד היו
נועצים על ארום ועמו וכטימכאו טהקבה מנט
מלה ריש את גבולם ולהלחם עמם מנט
עצמם מללכת אל ארצם והקבה נתן להם רוח
טובה והיו עולין בני דן ער נחל פיטון
ונסעים על הגמלים ונסעים וחונים עד טהגיט
לארץ כוטי ומיכאו ארץ טובה וטימנה ארץ רחב
ידים וארץ גנות ופרדים וטדות וכרמים ולא
הניחום בני כוטי לטבת עמהם ער טיכרת להם
ברית כי פחרו מהם והיו בני כוטי פורעין מס
לבני דן ויטבו טים טיטם רבות ער טישרו
ורבו מאד ועוד נכטו
טילטה טבטיים מיטיריל נפתלי וגד ואשר
ויכטו גם הם מארץ ישראל והיו ננסים וחונים
עד טיבאו אל גבולם טל טיבט דן והרגו מנט
כוטי ער אין מספר ולקחו מהם ארצם מהלך

מאזים זים של מאתים יום והיו שישים מלחמה
שמהם שר היום הזה והלכו ארבעה שיבשים
השנים זכרון בקוטה ושורם השים במלחמות
ושמה חרבה ממלכת עדיטה והיתה ידה בטורף
ומיניה ושורם ישורם ויקבשם עם אהולה ומיניה
ומיניהם והם חזים בחומה הנקראת דרב דכי
והם שלחמים עם שיבט מלכות ושיבט לטונות
וארדא ותיסקא וסרמא וקאקי והיהת ורומהים
והם משבר לטהרי כוש לקיים טבות הנבוא
יפטי מטבר לטהרי כוש עתדי בת פויכי יובילי
מינחתי וילן השיבטים יש להם וחב לרב
ויסין ובקרו וגמלים וסוסים וחמורים הרבה מא
והם חרשים וקויכרים וחטיבים באהלים
וטעמים וחומים מגבול לגבול מאתים יום של מ
מאתים זים ובמקום שיהם חוטם אין לך מקו
טיתכנסים רגל בני אדם כי הם טרות ופררסים
גנות וסרמים

וטם המלך הגדול ביקר תצארת גדלה ומלכות
עדייל בין מיכל משבט אשר ורן בארבע מיתות
ביתרין סקלה סדיפה הרך וחטק וכי

וכי ייבטק היבטק בקול השופר יבא טרד היבטק
וכי ימשטו החילות יהיו מאה ושטרים דגל וכל
דגל לנה אש וזה מקצת שבט אחר וירמא וירח
גלחמותו ויחזור וכטיבית השלל מחרץ כוש
מחלקין אותי ליוצאי המלחמה ארבעה
שבטים לו כל שבט ושבט יתלו מהלך שלטת
חרטיה ושלל כל שבט לטבטו בלבד ובניהם
כחול אשר שלטתה הם והם גבורי חיל
ובשת שירחמו יאמרו לה טוב היום לפני וולח
יבס יש ויחזק לבו בקונו יל שליון קוטה שמים
וצרף גביר מלחמה רשפכו דמי אויב בלח
חמלה וכמה פעמים שטו בני כוש בכי על נפטים
ויקוננו ובתולת ישראל תפרח ותטיש

ועוד שבטי מטיה רבינו עה
חונס וכל הנחל טיסמו שבטיון ונקראו כן על
שם שטאו מצבורה זרה והנחל יסוב אותם
והגזים קודאים לנחל שבטיון והקף
היה מהלך שלטת חרטיים מרבט
טובים בבתיים ובחירות ובמגדלים

חזן עצם דבר טמא לא עיף טמא ולא תיה
טמא ולא חיה רעה ולא זכוב ולא פרעוטי וכי
ולא עקרבין ולא נחשים ולא כלבים וזאבים ולא
טופלי ולא אריות ולא נמרים וולתי יצן ובקר
ויאגס יולידו טתי פעמים בטינה והם וורעים
וקורסרים ועמהם כל מיני פירות טבעולם וכל
מיני קטנות וקטנות ואבטיחים וביצלים וטומי
והם בעלי חמונה ובעלי תורה ובעלי מטינה
ובעלי תלמוד וכך הם טומים
אמר יהושע בן נון משי מטיה מפי הנבורה וחי
זוכרים שם חכם ולא יודעים אותו ואינם יודעים
לרבר כי אם בלשון הזרש ויש להם הלכות יין
נסך והלכות טחיטה והלכות טריפות חמונה
מרברי סופרים טמטה רבינו עה החמיר בהן
יותר מרברי סופרים והם טהורים וחסידים
ויכ ייקים ואינם נטבפים בטם ואם יטימנו לטום
אדם טיהא נטבע אומלו פני למה נטבבת בטי
המפורש חזן תטא את הטם בפין וכי פת הוא
טיאמלטו או מים טתטתה אחת וזן להם הנאה
מהזכרת הטם לבטלה בואו וראו טבעון
הטבוטה הבנים מתיכ כטיהם קטנים וגם בעלי
חמונה וחסידות ויחיו הרבה כמן מנה

ועשרים שנה ולא ימות להם בן בחיי אבות
יראו בנים ובני בנים כחלטה ארבעה דורות והם
זורעים וקוצרים ונער קטן הולך עם מקטנהם
מהלך כמה ימים ואינו מתירא מטוס דבר לא
מחיה רע ולא מן הסידים ולא מכל נזק שבשורם
משני שהם קרוטיים וטהורים ויבויקים וחסידיים
טיטריין הם מחזיקים בקדושתו של משה רבינו
שה לפיכך נתן להם הקבה כל זמאת הטובה והם
יושבים לבדם ואין חואין בני אדם ולא בני אדם
חואין אותם לאהרן שבטיים שיושבים לבדם
והם מעבר לנהרי כ"ט ונהר סבטיון חולק
ביניהם והם שכתוב בהם לאמר לאסירים יאמר
ולאשרי בחטך הגדול ויש להם זהב הרבה מאד
והם זורעים פטיף ומגדליון תולעת טיט ועוטיין
מהם בגדים נאים והם רבים יותר כפלים מיוצאי
מיצרים ובארבעה שבטיים הללו אמר הוי ארץ
יכלכל כנפיש אשר מעבר לנהרי כוש
ורחב נהר סבטיון ממתים ועשרי אמה כמטחי
קטית והנהר מלא חול ואבני קורל הולך למרחוק
וקורל האבנים כרעש גדול וכגליהם כחית
סערה ובלילה יימע קורל עד מהלך חצי יום
ויש להם מינינות רבות ויקבינו המים אל ברכה

ברכה אחת וישקו מהם ארבע ובאותה הברכה
ישריכו כל מיני דגים וסביבותיה ישריכו כל מיני
עוף הטהורים והטהר והתול והאבנים
הנולכים כל ימי השבוע ובשבת ישיבת ורינות
משבת שבת עד מוצאי שבת ומעבר לתחילת
שלא יוכל שום אדם לגשת אל התחילת כמוהלך
מיל והאש ילחך כל מה שסביבות הנהר
שית יכאנו הארץ ומרבעה שבטים הללו הנולכים
עם מקטרתם איכל שפת הנהר לגזוג את עונתם כי
היא ארץ שטוחה ונקיה לא תשרש לא קוצ ולא
דרור ולא עשב ולא ירק וכשיראו אותה בני
משה רבינו ע"ה הם מתקבצין ושומדין על שפת
התחיל והם יביעקים עליהם ואומרים איהיה א"י
היה הראונו בדרך הסוסים והגמלים והחמור
שילכס יאמרו כמה אורך זה וכמה אורך יאמרו
וכמה אונקטתה תראו כמה הוא מתחזק והם
חסידים יבדקו ויושבים בבטחה ושיקט ושואבך
והנה בא אצלנו יבדקוהו מן הארבעה
שבטים הללו והוא משיבט דן
הקבה גלה אותה אל בני המפורים בכל שאות
לבשר אותה בטחמות טובות וכך היתה
יבואה מעבר לטהרי כוטי נכנסים הוא ואחר

מבטי אשר לסחור עם אנטי הספינה ולקנות
מהם בגדים והיה להם רוח סערה עד טקיעת
החמה והלכו כל הלילה ברוח כערה עד
שתיאשו מן החיים וכאור הבקר תשליך אותם
הרוח אל אומה אחת שיטמה רומרוס והם מבטי
כוש והם אוכלים בני ארס ומיר שראו אותם
לקחום והיה אותו האשרי שימן ובריו מעונג
ומשינת ומיר אכלו אותו כשהוא חי והיה ישיב
ואומר אל לי אמי כי ילרתיי שיהכושיים אוכלים
את בסרי ונטלו זה האחר ונתנו אותו בקורר עד
שיהיה בריו שימן ויאכלו אותו והיו נותנין לו
לאכול ולא היה אוכל והיה עמהם ומן הדבה עד
שיטמה הקבה עמו נס ובאו עליהם חיילות
גדולות והרגו אותם ושיבו ובזו אותם ובכלל
השביה נטיבה זה היצריק לרד הרטי

ואתה אומה היתה עוברת האטי ועבודתם קרובה
אל שבורת המולך ופעם אחת בזמן מן הזמנים
ביום מיוחד להם מתקבצים אל בקעה גדולה
ושיס אילן גדול נטוש מימי קדם ועליו עולה
בתולה היפה בנטיים ערומה ומכה כף אל כף
וביריבותיה לקולה ירגזו כלם ונפלים על פניהם

אזרסה וקמים לאלתר ורינים ונכנסים בבמה
גדולה אשר בבקעה ההיא ויבאו האנשים על
הנטיים וסגרים הרררות ומכבים הנרות וכל איש
חוטף אשה אחת ולא יחוטיו אם יבא הבן על
האם או האח של האחות או האב של הבת
והראשונה אשר תלך בטינה ההיא וזכר או נקבה
שורפים הנולד ומאותו עפר מניס עליהם ועוטי
מעשים אשר לו יעטיו ולא שימענו מעולם
והיה יחיק זה עמהם ד' ימים עד שייבואוהו אל
מדינת יבין וקנה אותו יהודי אחד כת' זהובים
והיה בים עד שייבא ליבשה ונפל לטיבטי
יטיבטי שהם שוכנים בהרים על שפת הים והם
בקינה ארץ פרס ומדי והם עוסקים בתורה יומם
ולילה ומקיימים והגית בר יומם ולילה ואינם
טלחמי עם שום אדם כי אם כל ימיהם במלחמת'
של תורה והם שרונים בהטיקט ושונן ושיליה
ואין טיטן ואין פגערט ביניהם והם חונים
בעטירה ימים מהלך על עטירה ימים ויש להם
מקנה רב ואין מי שיוטיטי ירו לעבור עבירה
יש להם טיכטיס עוברי האש וחזמה זו ישאו
לנטיים אמזתם ונבנטיהם ואחזיתיהם ואין להם
עבור וחזמה כי הכל יקנו בכסף ריש להם לטיבטי

ישכר טופט ונטיחו ושימו נחטון ורטיך בארבי
מיתות בר ומדברים בלטיין הקדש ובלטיין פדס
ובלטיין קרד ובטי ובולון חוניס בהר פרוין
ושבט דא בן נגדס ויכל הר פרוין ויטי ביטהס
טולס ואהבה ואחיה ואמת וריעות ועוטיין
מלחמות עס כל סביבותיהס וכל השלל שהס
מביאס חולקין אותו ביניהס ומדברים בלטיין
קרד ויטי להס מקרא ומטטה ותלמוד ואגרות
וכל שבט ושבט שותחים ואומרים דרשות
בלטיין הקדש ושבט אשריס וחיטי שבטי מנטה
הס בהריס נגד מדינת המטגב שטקראת מיכה
והס בגלי סוסיס ויזכאס ברדסיס לטולל טולל
ולבו ובוהס גבורי חיל ואנטי מלחמה אחד
מהס יטיח אלה איטי ושבט טימעין והיטי
שבטי מנטה בארץ הכררייס רחוק מירושלם
טיטה חדשיס והס רביס עד אין מספר
והיטי מעילי שורשי להס מס מכל יצר מפטי פחדס
וגב דתס וזה האיטי המגיד את כל זה הוה
מטבט דן ושימו לרד היטי ויחוסו אלהרד בן
מחלי בן עתיל בן יקותייל בן יאיר
בן אלהרד בן מחלי בן אבנר בן טיעיה
בן חפרי בן חורי

בן יאקב והמשיחה תקראו של כס הלל הוקן
הלל בן אשרים בן טוביה בן עלוס בן פדות בן
נחמן בן נועם בן נטמי בן חופס בן גאול בן
טל בן כלב בן שזביה בן שמדס בן חודה בן
אזריה בן זכריהו בן יוסף בן מטיח בן ישקב
בן כזיח בן אביאל בן קסית בן מיוב בן סלוס
בן אביהו בן מהליאב בן אחיסמך בן חושיס בן
ישקב אבינו עה

שאלה זאת שאלו אחשי קדווקן לרבינו יצחק
גאון ישקב של פסק אחרד ה

הרני טעל בניהם מן הטבטיס הגנוזים
בחווילה הקדומה בארץ כוש לפט
רכב ישרל ופרטיו שמור הימני פטיט החוק
אביר הרוזים רוז הגבורים חמוט וטלוח
במלחמות טלתורה און וחקור בכל כלי ויין
להבין ולהתבונן בספר מלחמות יי
לפרט ולפרט מסתריה לפטנח רוי תעלומיה
לגלות ולפרסם עמקי יצוניה ולפרט סתרי
שניניה לידע טעמיה לבאר פתוחניה
לפקוח עינים פירות מעודותיהם להריכות
סגורים מצאנותיהם לפתות לבבות מאטומיה
להשמיר דברים

דברים על כוונתה רב רבתי על אשתי והוא
אשרינו מאור עינינו הדר וזנו הודנו והדרנו
כתר דאשנו עטרת תפארתנו ומלושנו
ומאליפנו מדרב יצחק גמון יעקב יהי ריבן
גלפני ארון המרנים סיוסוף על חיי ארנינו
לרוננו לברכו להטיב גופו ולטייב סודו
לפריח פרחו להכיץ סיינו להניץ טיינו לישות
פניו להפריחו ולהמליחו ולהמתיקו ולהכיליחו
ולהצמיחו להטיב יצחקו לפחות יצמחים
כיצמחי רבבה וכאורנינו כי אורנינו החות תפארת
שבת ישריל ורוב נטויה לעדת ישר מטה ישריל
ועטרת תפארתם ולו לנו המשונדים בלבד אלא
לשכנים אשר מעבר לנהרינו כי הם מלחם
אורנינו מוכלים ומימיו הם צמחים

נרדע לאורנינו נתארח בינינו ארם אחר וסמו
ליד הרני מטבטרן וספר לנו כי ארבעה
שבטים הם במקום אחר דן ונפתלי גד ואשר
שם המקום חוילה הקדומה אשר שם הזהב ויש
להם טופט עברון סימו ורנין בארבע מיתות
גו' טבים באהלים ונששים וחתנים ממקו למקום
ונלחמים שם חמשת מלכי כח

כִּישׁ וּמִהַלֵּךְ אֲרִיצָה טִבְעָה חֲרָבִים
וּבְלַחְמָהּ מֵאֲתַתְּ הַמַּלְכִים סוֹבְבִים אֲתָתְּ
מִזְחָרִיָּהּ וּמִטֵּי יִרְיָהּ וְנִלְחָמִים בָּמֶם
בְּכָל עֵת וְיִי טִהוּוּ רַךְ לִבָּב מֵהֶם
נִוְתַטֵּס אֲוֹתוֹ לִכְחֹלֶת יי
יִשׁ לְהֵם הַמִּקְרָא כֹּלָה וּוְיִן קֹרִיִן
מִגְּלָה מִמַּעֲשֵׂיהָ אֲסֹתָרָה כִּי לֹא הָיָה בְּאֲוֹתָהּ הַנֶּפֶס
וְלֹא מִגְּלֹת אֵיכָה כְּרִי טוֹלָא לְטִבְרָ לִבָּם וְכָל
תִּלְמוּד טוֹלָהֶם אֵיךְ כִּסּוּס חֲכָם לֹא אָמַר יְהוֹשֻׁעַ
פִּי מִשֵּׁי מִפִּי הַגְּבוּרָה וּפִלְאִיט וְרוּחַ מֵהֶם
נִוְתַטֵּס אֲוֹתוֹ לִחְלֹק הַמַּלְחָמָה וּוְיִנָּט וּוְיִן מִמְּלֹאכְתָּהּ
לֹא לְתִדָּה וְיִלֹּא לְמִלְחָמָה הֵם מִן הַטִּבְעִים
אֲרִבְעָתָם וּכְטִיּוֹנִימֵי אֵיךְ יוֹנִימֵי מִעֲרֹבִין
גְּבוּרֵי דָן לְהֵם גְּחֲרָטִים יְרוּשִׁים רוּרְפִים אַחַר
מִלְחָמָתָם עַל מוֹסִיָּהּ וְאֵיךְ יוֹרְדִים מֵעֲלִיָּהּ
כָּל הַשִּׁבּוּעַ וְלַעֲרַב טִבְתַּי יוֹרְדִים בְּכָל מְקוֹם טִהֵם
וְסוֹסִיָּהּ עוֹמְדֵי בְּכָלִי וַיִּנְיָהּ וְחָס לֹא יִבְאוּ עֲלֵי
הָאֲוִיבִים טוֹבֵי הַטִּבְכִּי מִטִּעֵט וְחָס יִבְאוּ עֲלִיָּהּ
הָאֲוִיבִים וְיִרְטָמִים בְּכָל כְּלִי וַיִּנָּט וְהוֹרְגִים בְּהֵם
רַבִּים כַּגְּבוּרַת הַטִּס עֲלִיָּהּ וַיִּטֵּי טִס מִגְּבוּרֵי בֵּט
טִימְטוֹן מִבְּנֵי דְלִילָה וְהֵם רִיכִים לְקִרְוֹתָם
לְמִלְחָמָה וְהַקְטוֹן טִבְהֵם יִרְדֹּף רַבִּים מֵהֶם

והרמית קול כל אחד מהם בקול שנתת גבורה
כקול הארי וקורא בקולו הגדול לוי הישועה
ועל עמך שבטי ישורון גבירתך סלה
ועומדים במלחמה עד משולם טלטה חדשים
ובמשולם טלטה חדשים באים עם כל הטלל
למלך ערייל ומחלק הכל בשוה לכל ישרי
וכשהמלך מקבל חלקו נותן אותו לחכמים
לומדי התורה ומי שיהא ראוי לחלק נזתים לו
חלק ואחר לוקחים חלקם וכן גד וכן אשר
ע- משולם טלטה עטר חדש וחוזרים חזק
להם ולטין אחר כי אם לטין הקדש בלבד
וזה לדר הדש אפילו דבור אחד אינו
מבין לא מלשון כוש ולא מלשון ישמעיל לא
לטין הקדש לבדו ולטין הקדש שהוא מדבר
יש בו דברים טלח שימענוס מעולם כמו ליוטה
קורא תיבתהא יצור קורא ריקות פלפלין
דדמוש כגון לה כתבנו מפיו הרבה שיהיינו
מדאש לו הדבר ואמר לטהטס בלטין הקדש
ואני כותבי אותו ואחר ימים חורנו וטולנו
על כל דבר ודבר ומיכאנו אותו כדבד הראשון
התלמוד טלהם בלטין הקדש מיכאנו ואינו
מוכיר בו שום חכם לא מבלי מטה ולא מבפ

מבעלי מיטנה ולא מבעלי תלמוד לא כך אומ'
בכל הלכה כך למדנו מפי יהושע מפי מטיה מפי
הגבורה ובזו לומר לנו איסור והיתר ורמינו
טיותיה אחת היא לא במקצת מחליפים
והייכר לנו לפרטי לפני משלת ארמינו הלשון הנה
מה שיכתבנו במקצת התלמוד שלהם לפי טיב
בו תציהא גדולה ולפי טיעין בו ארמינו

בהלכות שחיטה שלהם

אומרים אמר רבינו יהושע מפי מטיה מפי
הגבורה כל וזבחי הובח אסור ליכדיל טמינו
יודע הלכות שחיטה אסור ואכול מטיחיתו

וילי הן הלכות שחיטה

טיחותיה דרשותיה חללותיה הגרמותיה
קלמוסיה עקוריה והכי פתרונו טהיותיה
מהן כי יקח האדם הבהמה והאניסו אונס או
נשל המאכלת מידו או נשל סודר על פניו וטיהה
כרי שחיטה אחרת פסולה ואם המעיט מו
בשרה ודימותיה מהו אם יהיה המזכרת הדרי

מואר והכרית אותה בשעס אחת נפלה המאכלת
כל העיני תהלך ותבא תבא ותהלך וזאת היא
הרריסה דריסה מטבלתה היא הנבלה
אשר לא תאכל חלרותיה מהו אם מהרה
הבהמה והערלתה ראשיה טרם תפול המאכלת
עליה ותבא המאכלת במהרה בין הוטיט ובין
הגרגרת אם טיחטה מלמעלה כטרה
ואם טיחטי מתחת טרפה אולם כמה הגון אם
יקח המאכלת ממקומה ויטיחוט על אוזן
הטיחטה ויכין מקום למאכלת

אם נקבה הגרגרת טרח
במקום טיחטה טרפה גורמיה מהו
מיטבעת גדולה ולמעלה פסולה ולמטה כטרה
אם יטתייר מיטבעת גדולה מלא פתיל על פניה
כטרה הגרמה כלה וכל טיחטה
העשויה כקדמוס פסולה עיקודיה מהו אם
טיחטה לבהמה אוכל אוזן או יתר או קיר והשקיר
דגליה לתכס ולח הבין אליה ומתה ורגליה
מיטקרות וזאת היא הנבלה אשר לא תאכל ואם
הבין טרם יכא הדם כלו אז טרם יכא הנטימה
והמטיכה מזה המקום אל מקום רחוק כטרה
ואם נקרו השמים טרפה ודכין

והבין ריך הלכות טרפות שלהם
המזבח של ראש נטיבר ולא כנס הדם במזבח ולא
והמקדמו כשר ואם שיחין יבא בראש כנגד
המזבח והשיב עומר במקדמו וקדומו של מזבח
עומר במקדמו כשר ואם הדם נכנס במזבח ממנו
או משיחין שייצאח טיט פסולה
המרה נקבו הרקין נקב קרום הושיט
נקבה הגרגרת בין כנפי הזאה נקבה הראה
פסולה היא ולא תאכל

נקב הלב לבית חללו
לא תאכל לכלב תשליכון חותמו או מכיר לטכרי
וכן נקובת הושיט וכן אם יבא
שיחין בין גרגרת לושיט אם נקב לגרגרת ולא
לושיט לושיט ולא לגרגרת כשרה ואם שניהם
פסולה ואם עמר ביניהם וייבא ולא נקב
לא בזה ולא בזה אם כשיצר מעוטה כשרה
נטיברו ידי הבהמה או נחתחו לגמרי או
שטעקרו מעקרון או שיט לה טלטה ידים
כשרה והשיב הטטבר וסור אם אין טור ובטור
חופין את הרב

נחתכו רגליה טרפה ולא בכל מקום לא מקדמות
מקדמות יט טל קבוץ הגידים או טעסק טרפ:

חמישה אונן הראה שילטה מימינה ושיניו מ
 ששמלה ויש לה עוד ביצר ימין אחת קטנה וחיה
 בזמרת בצדר האונן לא מרוחקת מהם ליצר פני
 ואם היו שיניו בימין ושילטה בשימל טרפה
 וכו' אמר לנו אמרים אנטחו אמר רבינו יהושע
 לזניה רבינו אם נאיכח שילטה מימל וארבעה
 ב מין אמר לו משה רבינו יום אחר היותי
 במקדש אהל מועד ובחנתי ראה אחת לראות
 ומצאתי רביעית רבוקה לקטה ועוד מצאתי לה
 שני כברים אחר משל הלב ואחר מתחתית הלב
 ושניהם רבוקין באשם יבנה להביות כלי מים
 חמים עד מאד ונתן שני הכברים בכלי הנחשת
 ויש שן עליהם המים החמים ואמר אם יעמוד
 האזר ויתשטר האחר כטירה ואם שניהם יעמדו
 אז שניהם יתשטרו פסולה

טרפקה און הראה ליכרעיס
 יתן הטבח את ידו שימה ויטבר מן היכלע ויכח
 טע הראה בייכואתה ויקח מאכלת ויסיר היכלע
 נין הראה ויפח בראה אם טמר הרוח כטירה ואם
 ייכח הרוח ממנה פסולה הראה יש לה שני
 קרומים נקב זה בלא זה כטירה וכן אם נגדר
 הקרום העליון ואם פורה בפיתה ויעמוד הרוח

ואם לאו פאולה ואם לאו הבין מקום הסלפ
יתן מן הדוק טלו של אותי מקום אם יצא הדוח
פטולה ואם לאו כסירה
טרפה מן הטחול מהו פבין אם יש בו בויטה
ואחת רייכז ממנו רוטבו פסול ואם לאו כסיר
טרבץ הטחול לרביעיס אם באת להשריפהו ולא
יתשרש עד שיטטואר ממנו דבוקה לרביעיס פסול
ה. ח. ל. ח. י. א. ח.

טרבץ הטחול לקרב ולא יתשרר
חתוך אותי במאכלת אם הקרב לקח מהטחול
כסיר ואם הטחול לקח מן הקרב פסול
נקב הטחול בעביו
טרפה נטל הטחול כלו כסיר

טרפות מן הכליות מהו
לא נמיכא כי אם כליות אחת אם פגל בן בקר הווי
תקח שתי כליות מעגל אחר ותתן אותו בקה
מאוננים פס הכליות אם תעמוד כנגד שתי הכליות
פגל רעגל גדי לגדי שתוד לשתוד כסיר ואם לאו
פסול ואם הכליות מרואים מים פקורים
טרפה לקחה באחת מהם שנתמסמס
הבשר ונפול כשיאחוו בו טרפה וכן
כליו שיהקטינה עד כפו בדקה ופד בעטב פגמה

ושור אמר לנו לומר לנו

אמר רבינו יהוסיב מפי מטיה מפי הגבורה אט
מכאן בהמה טיטתברו ילשותיה הגדולות

ברובן טרפה טבירת העימות אשר

בידים זה ברקלים מארביבה ולמטה כטרה
ואפי טטבר מארביבה ולמעלה וטימן העינס
עומר במקומו כטרה

נמכא טבור ואינו ידע אס קורס
טחיטה או לאחר טחיטה אס מקוס המכה

משחיר מבאר הוא טיקורס טחיטה היה וטרפה
ושור אמר לנו בהמה

טיטלקבין הגידים טלה וחתך מיד גררה
למעלה מהם כטרה

ואס נפטיטה הבהמה מחיים או
טיטלקבין מפי חולי טרפה אבראס נטיתר
כריכונה רחבה על פני כל הטררה כטרה

בהמה טיטלה ממקוס גבורה
יש לחוש טימא נטרסקו אבריה וכן עוף טיטלק
על רבר קטיה כריך לברוק מכל הטרפזת ואס
היא טלמה מכלס כטרה חס לאו טרפה

אחנות הרס והמעושנות והמיכוננת כטרה

הנשאלת בסדרה מהו נפל ואב על טור וחתיך
מבטור דבר מושט בטינו או ביכפרני ועמד
הטור ונגחו וזו האטיסה ולא התירא ממנו
כטור לאכלו בעת שתיחטיהו

ואם יפיל הזב או כפיר
או פר על כבש או על שן ובאו הרועים ומלטוהו
מידו אינו מותר עד שימלא לו טנה

ועוד אמר לנו לומדים אטחנו שיבא איש מבני
עמנו או יהושיע ואמרו לו ארוני ען היתה לי בתוך
יבאני ונפל עליי חיה רעה ומלטוהו הרועים
מידה וילדה לי טני גדיי עוים דבר לו
הגדי מותר לאכלו והאם אינה מותרת עד
שיתמלא לו טנה

הדריך ארס על הבקר והיא
עוברה וזו נתן את המאכלת עליה וייבא העובר
נטווד חיצו בפנים וחיצו יבא לחוץ החיצו
טיבא לחוץ תחתכהו ותטליכהו והחיצו הנכנס
שחיטת אמו מטהדתו יבא ממנו שגל חי ועמ'
על ד' והוא חי תטיחטהו ותאכלוהו ואם ימות
בזאת הלילה שחיטת אמו מטהדתו וכטור לאכלו

וכל שאמר לנו הקבה התיר לנו כמותו תחת הדם
כבר תחת בטור בחלב כחל תחת בהמה שיתמוז
ילך שבכרסה

ועוד שאלנו אותו על זה הפסוק ואמרנו לו ושישך
את דמו וכסהו בעפר

ואם המקום סלע שישף וזוין בו עפר או מים שאי
נים עפרו הטיב ואמר לנו דבר זה הבין יהושיע
בן נון ואמר יקח השתל אשר עליו או בגד
וישחטנו בתוכו ויברך על שחיטת העוף וכו' וטול
את הפתיל ומכסה בו את הדם ומברך על כסוי
הדם כדכוננו ומוליך הדם אשר בפתיל אל
העפר ומכסה בראו ברכה ובשיבירת העצם
ובגרמה ובכל הטורפות כאשר הוא בבהמה כן
הוא בחיה כולל הניקור שאינו בחיה כי אם גיד
הנשיה לברו וחלב חיה כשיר לחלו

בהמה חיה ושוף שישי להם שישי
ראשיים וזו מהם תשחטנו בתוך הקרקרים קרקר
על קרקר הימין למעלה והטימאל למטה אם
תטהרו או תדרסהו או תחלירהו או תגרמיהו או
תקולמוסהו או תעקרהו כנר מלבד הימין
אשר למעלה שאם תגרמיהו או תמיכז בו וזאת
מחול פכור

עוד אמר לנו אחר מבני עמנו בואו אלי יהושיע ורבר
לו אהני ויש ישיב אמי וזכיר חיות ונפשות
בהרים ואיש מכיר סימנין להבדיל בין הטמום
ובין הטהור ויגד לו יהושיע רבינו וזנך מכיר
משמים פרסה ומעלה גרה אמר לו הישיב משמים
פרסה הוא ואולם אין מעלה גרה לפני כי אני
תפצתיס פתחוס דבר לו רבינו יהושיע
סימן זה יבא בדרך אם יש לי טינים למעלה טמא
דבר לו הישיב אהני זה בתיה בעופות מהו דבר
לו רבינו יהושיע סימן זה יהא בדרך כטאותה
צוחטו אם טיני מוריאותיו אחת טופפת לאחת
טהור ואם זנך לו אלא אחת טמום הרי מקצת
דבריו טיטואלטהו וכתבנו לפני ארונינו עטרת
והטינו להודיטנו האמת

ועוד ספר לנו כטחרב בית המקדש של ישיב
לבבל עמרו הסירים על בני משה אמרו להם
שידו לנו מטיר יסון עמרו בני משה וגננו
בבכיה לפני הקפה וכתתו וכתבתיס בטיניהם
לומ' הוצבטות טידין מכין בהן בבית המקדש

בבית המקדש היוך נכה בהן בארץ טמאה ובא
הענך ונטואם עם אהליהם ויכאנס ובקדם
והולכס לחוילה והורידס טיס בלילה

ועור אמר לנו ספרו לנו אבותינו ואבותינו
מאבותיהם טימשו באותה הלילה רשט גדול
ובבקר ראו חיל גדול וכבר והטיב להם נהר
טיגולל אבנים וחול במקום שלא היה טיס נהר
מטולם והנהר ההוא עדין גולל אבנים וחול בלי
מים ברשט גדול וחול גדול שאילמלא היה פוגע
בהר טלברזל היה מטפצו והנהר גולל כל טטית
ימי השבוע אבנים וחול בלי טוס טיפת מים
ובטבת נח ובטשה טיעריב יוס הטטיי בין
הטמטות תרד עליו ענך ואין אדם יכול לרגש
אליו עד מויכאי טיבת והוא טיטמו סבטיוך ואנו
קירין אותו סבטינו ויט מקומות באותו הנהר
טואין לו רוחב כטיטיס אמה והס עומדים ביכר
הנהר מטס אנו מכאן מטפריס אלו עם אלו והס
אסוריס מעני טיהנהר מקיף עליהם ולא אנו
יכולין ליכנס איכלס ולא הס יכולין ליכאת מטס
ואין ביניהם חיה רעה ולא בהמה טמאה ולא
טיקנים ורמטיס

דמיטשים כי אס כי אס יאנס ובקרח וחורשים
וזה שים ושיואלים אלו את אלו וספרו להם
בתוך הבית ולא היו יודעים בני דן מאומה
אבל נפתלי וגר ואשר לאחר חרבן בית שני
באו להן משני טימתחלה היו יושבין עם ישיבה
בהדיהם והיו מתקוטטים עמהם שהיו אמורים
להם אתה בני השיחות ואתי ואו אלו שילא תפול
מלחמה ביניהם ונסעו והלכו עד שהגיעו לדרך
ונשטורו שבטיים במזוס אחר

זהו התשובה שהשיב להם מר יצחק גאון
יעקב לדברי אנשי ל קירואן אשר שאלו על עסק
אורד הרטי וטני תלמודו בעסק ד' אורד
שיטלחתם לפנינו ואמר שיעתם ממנו ספרו לנו
חכמים שיעשו מן רבנא יצחק בן מר ורבנא
שמחה טראור ד' אורד זה והיו תמהים מדבריו
שהיו במקצתו טראיס כדברי חכמים שילנו
ומקצתן היו מופלגין בדברינו בדבר זה וראינו
מקראות שיש בהם סוד לחכמים שילנו לפי
שיכשעלה כנחריב והגלה טבטי וכולן ונפתלי
בטנת שימנה לאחן המלך ומן יסוד המקדש עד

עד שמנה לאחן קרוב לסר' טנה וכן סדוא
בנדן טהיו גבירי חיל טהתחיל מולך אטור
לכל ט ביטדיל יטמו מארץ יטחיל לטט
וזנו טס להיזתה ארץ גטת ופרדסי
טרות וקרמיס ארץ רחבת ידיס מלאה כל טוב
וטטנו לכס לעבוד את יי בירואה ולעשות כל
מיטותיו מאהבה והועיל להס פי נכרתו בטי
טתריס בתולה ונ לטת כמטר ספר ר' אולדד ז'
וטטו רבותינו עטור גליות גלוי ישראל ד' על ידי
סטחריב ור' על ידי נבוכד נכר ואחת על ידי
אטפסינו' ואחת על ידי אטדרינו' ולא הזכר טבט
רן בכל הגליות לפי טמטימו הלך לכוט קורס
החרבן קלה' טיסיס טראה לי טאין פגס
ברבר ז' טמאל לטטערן טר גלות טרלויטית
ומזכור ר' לרד טרנין בר' מיתג' סקילה טריפה
הרג וחטק וזין בתורה מיתת חטק וחכמיס
דרטוהו' ואמרו כל מיתה האמורה בתורה סתס
איתה אלא חטק וכי בטי מטיה אכלס וטהר כבטיין
מיקוף להס אמת אמי' טיכך אומדיס רבותינו ז'
במרדטי טיהגלה נבוכד נכר לוייס בני מטיה
טטיס רבוא וכיון טיהגיטו לטהדות בב' הס
וטדריהס אירפ להס כמו טיטער לכס ר' אולדד

וְיִזְכְּרוּ וְיִזְכְּרוּ בְּיָמֵי אֲבוֹתֵינוּ לְאֹרֶץ כְּנָעַן הִס
טַבְעִי בְּמִלְחָמוֹת וְיִזְכְּרוּ הַמְּשִׁנָּה שֶׁלִּקְחוּ מִפִּי
צַהֲרֵי וְאִפִּי יְהוֹשִׁיעַ עַתָּה אֲמַרְוּ עָלֵינוּ שֶׁיִּטְוֹלָנוּ לָנוּ
טַבְעִי אַחֲרַי מִיֵּת מִיָּמֵינוּ וּבְכָל הַשְּׂבִיטִים שֶׁהָיוּ
בְּכָל הָאָרֶץ שֶׁבִטִּי יְהוּדָה וּבְכִימֵן הַחֲנִיכָי בְּתוֹרָה
עַל כָּלֵם וְאֵל תִּתְמַהֵד שֶׁל הַשְּׂנִי וְהַחֲלוּף אֲשֶׁר
נִמְצְאוּ מִפִּי לָרֹד שֶׁהָיָה חֲכָמִי בְּבֵל וְחֲכָמִי
אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁמַע מִשְׁנֵה אַחַת בְּתִיזְוֹן רָב וְזֶה
פְּנִינֵי וְאֵין מוֹסִיפִין וְלִפְעָמִים תִּלְמִידִים הִלְלוּ
אֲזַמְרִים טַבְעֵם אַחַד וְהִלְלוּ טַבְעֵם אַחַד כִּמֹּזֶם שֶׁנִּי
חֲכָמִים הַיּוֹשִׁיעִין לְהַבִּין בְּמַקְרָא אוֹ בַּמְּשִׁנָּה זֶה
טַבְעֵם לִי טַבְעֵם אַחַד וְזֶה טַבְעֵם לִי טַבְעֵם אַחַד
וְאִפִּי בְּמַקְרָאוֹת שֶׁהָיוּ קְבוּעִים בְּכַתּוּב יִשְׂרָאֵל
בֵּין בֵּין בְּבֵל לְאֹרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּחֲסָרוֹת וּבִיתִירוֹת
וּבְשִׁתּוֹחוֹ וּבְשִׁתּוֹמוֹת וּבְשִׁסּוּקֵי טַבְעִים וּבְמַסּוֹרֵי
בְּחֲתוּךְ הַפְּסוּקִים וְכָל שִׁכְן הַמְּשִׁנָּה שֶׁהוּא רַבֵּר
מִכֹּתֵם עֲמוּק עֲמוּק מִי יִכְרַעוּ
לִזְכֹּר שֶׁאֵינוֹ כָּלֵל רַחֲמֵיךָ שֶׁלָּרֹד זֶה שֶׁגָּדַד וְהַחֲלוּף
מִרַב יִצְרוּתוֹ שֶׁעָבְרוּ עָלָיו וְטוֹרַח הַדֶּרֶךְ הַמְּשִׁנָּה
גִּדְּוָה אֲבָל הַמְּשִׁנָּה תִּזְדַּה אַחַת הִיא עָלֵינוּ אִי
וְיִזְכְּרוּ וְיִזְכְּרוּ אֵין לְגִדְּוָה אֵין אֶתְּה מוֹרֵכֵם חֲלוּף
לֹא חֲלוּף בְּרַבֵּר גִּדְּוָה לֹא חֲלוּף בְּרַבֵּר קִטּוֹן לֹא

אחא בתלמוד טו אטוי בבל גודסין אותו בלשון
ארמית ובטו ארץ ישרל לשונס לשון תרגום וחק
החכמים שגלו לכוש פתחו התלמוד בלשון
הקדש כיהם מכירים אותה וזה טוין בלשון
חכס לפי שכל משיטה טיהו ישרל דרשין
במקדש כתיב היה ואל היה בו טס חכס והתורה
אחה היא בין במשיטה בין בתלמוד וממשין
אחד העל שותין ואין טכון לפרש כל דבר
טיאמר כבוד ליה הסתר דבר וטיאמר
והרד טיהם מתהללים על חכמי בבל בראשונה
ואחר כל כל הגלות יפה הם עושים מפני שיעקב
החכמי והטביאי לבבל גלו והם יסדו את התורה
וקבשו יטיבה בנהי פרת מימי יהיכון מלך
יהודה וער היום הנה והם היו טילטלות החכמים
והטבוה ומיהם תורה לטל העולם יוטאה
וטבר הדיעטו לכס טיממשין חזר הכל שותין
והתחנן במה טיהחכמים דורשים לכס ובתלמוד
טלמודו לכס ואל הטו ימין וטימאל מאחרי כל
דבר הם טיכן כעוב על פי התורה אשר יורוך וכד
המשיפט אשר יאמרו לך תצטיה וגומר
תס וטטלס תהי' לחדן בראשולם
בטיטה כאולם

אשר יאמרו לך תצטיה וגומר
תס וטטלס תהי' לחדן בראשולם
בטיטה כאולם